

«خدا یا چگونه
شکرتو را به جا
بیاورم در حالی
که شکرتو کثیر و
جسم ما ضعیف
است.» بعد از
عملیات کربلای ۵
نیروهای لشکر ۴۱
ثارالله جمع شده
بودند تا فرمانده
جوان شان با
آنها گفتگو کنند.
صحبتش را با این
عبارت ها شروع
کرده بود.

حالی در نقشه خود، پایان داعش را محصول عملیات بوکمال معرفی می کند که در رسانه های خبری، هیچ خبری از پوشش این اتفاق نه به عنوان «پایان داعش» بلکه حتی به عنوان اطلاع رسانی هم وجود ندارد.

این گزارش ادامه می دهد: «همچنین نیروهای حامی دولت در طول رود فرات به سمت شرق پیشروی کرده اند که نهایتا با عبور از بوکمال در یک حمله هماهنگ با حشدالشعبی عراق، خود را به مرز رسانده و آن را خواهند گرفت.» به نظر می رسد گزارش بنیاد کارتر، واقع بینانه به اهمیت این عملیات نظر دارد اما پس از آن ارزش سیاسی این عملیات را هم برای دولت سوریه از چشم نمی اندازد و می نویسد: «این پیروزی، این فرصت را به دولت سوریه می دهد تا پیروزی کامل بر داعش را ادعا کند.»

≡ منافع روایت مغشوش

پس داستان همین است. اگر قرار است ادعای دولت سوریه برای پایان دادن به داعش، مسئله ای کلیدی در روایت آنکلو-آمریکایی از این ماجرا باشد، پس چاره ای جز بایکوت کردن این پیروزی و حتی کل عملیات بوکمال نیست. لاجرم افکار عمومی نباید اصلا چیزی بداند تا روایت «پایان داعش» به همان ماجرای رقه و حمله وحشیانه ائتلاف آمریکایی به مناطق تحت اشغال که پر از شهروندان بومی سوریه هستند، به نفع دیگران تصاحب و حتی سؤال برانگیز هم نشود.

«موسسه خاورمیانه» که قدیمی ترین موسسه تحقیقاتی واقع در واشنگتن تاسیس شده در سال ۱۹۴۵ به حساب می آید نیز در گزارشی سریع به تاریخ ۸ نوامبر ۲۰۱۷ ذیل عنوان «تسخیر بوکمال توسط نیروهای سوری به رهبری ایران، تهدید برای تقابل با آمریکا و SDF» صراحتا پیروزی بر داعش را هرچند خوشایند اما خطر

شاید آنها را در فضای داستان و فیلم با نام های فضاسازی و شخصیت پردازی به یاد بیاورید.

با این همه هیچ روایتی، بی خلل نیست. دست کم همیشه در همه روایت ها، رخنه هایی وجود دارد که جان می دهد برای کنجکاوی کردن! مثلا این که بعد از عملیات موصل و رقه (توسط ائتلاف بین الملل) که به طور کلی پوشش داده شدند، داعش در حالی برای مخاطب رسانه های جریان اصلی تمام می شود که به اعتراف خود آنها، اهریمن هنوز در بخش وسیعی از استان دیرالزور در شرق سوریه تا مرز عراق حضور دارد. رود فرات از المیادین تا بوکمال در تسخیر داعش است و شمال و جنوب آن، ناحیه ای وسیع را در اختیار داعش قرار داده تا خود را بازسازی و مناطق تحت کنترلش را توسعه دهد.

≡ باگ های روایت مسلط

اما در یک عملیات هم زمان یک ماهه از ۲۳ اکتبر تا ششم دسامبر ۲۰۱۷، نیروهای عراقی از شرق ناحیه در طول مرز سوریه به بوکمال نزدیک می شوند و ارتش سوریه با پشتیبانی ایران و سوریه رگ حیاتی داعش را در طول رود فرات قطع کرده و بوکمال را آزاد می کنند. این در حالی است که عملیات موفق کوتاه تری در هفته اول اکتبر به منظور آزادسازی المیادین توسط همین ائتلاف انجام شده و راه را برای توسعه پیروزی ها تا پاکسازی استان دیرالزور از داعش، باز کرده است. در واقع یورش دوسویه به نیروهای باقی مانده در شرق سوریه، ضربه نهایی را به داعش وارد می کند و بدون این عملیات، ادعای «پایان داعش»، کوبیدن بر طبل تو خالی است. گزارش هفتگی «بنیاد کارتر» در نوامبر ۲۰۱۷ توضیح می دهد که «نیروهای دولتی سوریه و متحدانش، شرق استان دیرالزور را در روز سوم نوامبر از داعش پس گرفته اند که به محاصره سه ساله داعش پایان می دهد.» این بنیاد در